

שבת בשבתו

1253

פרשת וישב תשס"ט
כ"ג בכסלו 20.12.08
השנה העשרים וחמש

זמני השבת

מולן 16:14 / 17:14
חיפה 16:07 / 17:18
תל-אביב 16:17 / 17:20
ירושלים 16:04 / 17:19
באר שבע 16:21 / 17:22
אילת 16:25 / 17:24

שבת מברכים:
ראש חודש טבת
בימים שבת וראשון
המולד:
ביום שבת, שעה 15,
49 דקות ו- 53 שניות.

מ"סודה של: **הסתדרות הפועל המזרחי**

כתובה ועריכה: **מכון 'צומת'**

ניהול מסחר: **גל אורן BSD**

צמחית

הרב יהושע שפירא
ראש ישיבת רמת גן

כּוֹתָחִים פּרִשָּׁה

בירור זהות

מעל צווארד" - וכמה דמים נשפכו בגללו על אדמת אירופה הארוורה.

לכן מובן חששם של האחים. הנה קם יוסף - בן לאם אחרת, בעל הנהגות אחרות, חובר לבני השפחות ומוציא את דיבת בני לאה - שמא ההיסטוריה חוזרת! האם שוב אנו מוצאים בתוכנו נטע זר העלול לפרות ולהמיט עלינו אסון? אהבתו של יעקב ליוסף, למרבה הפלא, רק נסכה וודאות בטענתם. היה בה מעין דזיה-וו-לאהבתם של אברהם ויצחק לבניהם הסוררים.

האבות הקדושים כללו באישיותם את האומה כולה. השבטים, לעומתם, מייצגים חטיבות שונות בכלל ישראל, 'איברים' שונים בקומה הכללית של האומה. החלוקה המבדילה בין שבט לחברו מתבטאת לדורות בדגלי המדבר, בחלוקת הנחלות, בפיצול הממלכה ולבסוף גם בשני המשיחים - משיח בן יוסף ומשיח בן דוד. חכמי פנימיות התורה מגלים שישנם גם שנים עשר שערים בשמים, כל אחד פתוח עבור תפילתו של שבט אחר - שאינה דומה לזה של חברו.

אולם השאלה העיקרית היא לא מדוע חששו האחים, אלא למה העלים הקבי"ה מעיניהם שהפעם שונה הדבר, שרחל ולאה יבנו שתיהן את בית ישראל, כל אחת על פי ייחודה וצביון בניה?

בפרשתנו אנו מגלים שחלקי השלמות הזו לא תמיד שמרו על החיבור ביניהם, ומשתאים לראות כיצד התגלגלו הדברים עד למעשה הנורא שבו קמו הרבים על אחיהם האחד ומכרוהו.

הסיבה העמוקה לכך היא שכל שלב בהתפתחות האומה דורש את מיצויו. הניגוד המוחלט נדרש לא רק בין טמא לטהור, כפי שהיה בימי יצחק ויעקב, אלא גם בין האיברים השונים בגוף האומה. כדי שיהיה כל איבר מושלם בצביונו, הוא מוכרח ראשית כל לבצר את מעמדו, להגדיר את מקומו. אולם בסופו של דבר - דווקא מתוך בירור השונה והמבדיל, באים לידי אחווה וחיבור של אמת.

אם נדע להתבונן בהקשר הכללי בעין בוחנת, נגלה שהייתה סיבה לחשדנותם של בני לאה כלפי יוסף. לבית ישראל היה ניסיון קשה משני הדורות הקודמים, שבהם התפצלה המשפחה באופן כאוב והרהר אסון. אברהם ביקש - "לו ישמעאל יחיה לפניך", ובכך נתן כוח לזרעו להצר לנו עד עצם היום הזה. יצחק עמד להעניק את ברכת 'יושתחו לך בני אמן' לעשו, ולולא רבקה - היינו אנו ובנינו משועבדים תחת ידו. גם כך לא יצאנו נקיים, משפט אחד יצא בכל זאת מפי יצחק - 'ויהיה כאשר תריד ופרקת עולו

לקבלת שיחה שבועית בדוא"ל פנה ל: hesderrg@neto.net.il

הצדעה לתנועת חב"ד ולשליחי העם באשר הם

בעמ' 2, 3, 4, 6, 8, 9, 12

הרב ראם הכהן
ראש ישיבת עתניאל ורב הישוב

משו"ת בארץ

שליחות של מלאכים

שאלה: האם אדם יכול להגיע למדרגה של מלאך ה'?

תשובה: ר' צדוק הכהן מלובלין כתב ספר שנקרא "שיחת מלאכי השרת" ובו הוא מבאר כי המילה "מלאך" אינה נוגעת רק לדרגה שמעל בני האדם, אלא שפירושה שליח "הנשתלח לעשות שליחות המשלח". הוא מוכיח פירוש זה מכמה מקומות במקרא שבהם נשלחים "מלאכים", וברור שהכוונה לבני אדם.

באופן ספציפי - הנביא, הכהן ותלמידי החכמים נקראים "מלאכים" והכוונה היא ששלושה אלו הינם שליחים מאת הקב"ה.

כהן חכם ונביא

הנביא מלאכי (ב,ו-ז) מתאר את תפקידו של הכהן ומכנה אותו מלאך "תֹּרֵת אֶמֶת הַיְהוָה בְּפִיהוּ וְעָנָה לֹא נִמְצָא בְּשִׁפְתָיו בְּשִׁלּוּם וּבְמִישׁוֹר הַלֶּךְ אֶתִי וְרַבִּים הָשִׁיב מֵעוֹן. כִּי שִׁפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת וְתוֹרָה יִבְקְשׁוּ מִפִּיהוּ **כִּי מְלָאךְ ה' צְבָאוֹת הוּא**". בגמרא בנדרים (לה,ב) מצינו דיון על מהות השליחות של הכוהנים - האם הם נחשבים כשליחים מאת ה' או כשליחי העם.

גם הנביאים ותלמידי החכמים נקראים מלאכים. כך שנינו במסכת דרך-ארץ זוטא (פרק השלום): "אמר ר' יהושע הנביא נקרא מלאך והחכם נקרא מלאך; הנביא נקרא מלאך שנאמר (חגי א,יג) "ויאמר חגי **מלאך ה'**"; והחכם נקרא מלאך שנאמר (מלאכי ב,ז) "**כִּי מְלָאךְ ה' צְבָאוֹת הוּא**". גם בגמרא (נדרים כב,ב) נאמר כי "מלאכי השרת" המוזכרים באותה סוגיה הם חכמים. במסכת שבת (כה,ב) נאמר על רבי יהודה כי דמה למלאך ה' - "כך היה מנהגו של רבי יהודה בר אלעאי, ערב שבת מביאים לו עריבה מלאה חמין, ורוחץ פניו וידיו ורגליו, ומתעטף ויושב בסדינין המצוייצין, ודומה למלאך ה' צבאות". ובמסכת קידושין (עב,ב) אומר לוי "הראני תלמידי חכמים שבבבל, דומים למלאכי השרת".

מהי שליחות?

רבי יוחנן בגמרא בחגיגה (טו,ב) תובע מכל אדם ללמוד רק מרב הדומה למלאך ה' - "אם דומה הרב למלאך ה' צבאות יבקשו תורה מפיהו". לכאורה זוהי תביעה בלתי אפשרית! אלא שכוונתו של רבי יוחנן היא שהרב צריך להיות כשליח ה' - אדם שתוכו כָּבֵר וכל מעשיו יונקים משליחותו וממילא אינו דואג לעצמו ולכבודו.

מדרש תנחומא, בפרשת שלח, מתאר את המדרגה הגבוהה של שליחים אמיתיים המשקיעים את כל כוחותיהם בשליחות "שאין לך חביב לפני הקב"ה כשליח מצוה שהוא משתלח לעשות מצוה ונותן נפשו כדי שיצליח בשליחותו". דוגמא לשליחות מושלמת,

כל אדם יכול לזכות על ידי עמל למעלת תלמיד חכם, ולהתעלות למדרגת מלאך ה'

אותה מביא המדרש, הם המרגלים ששלח יהושע לרגל את הארץ. שליחים אלו עומדים בניגוד למרגליו של משה רבנו שדאגו לעצמם, התנתקו משליחות ה', והוציאו דיבת הארץ רעה. "ואין לך בני אדם שנתלחו לעשות מצוה ונותנין נפשם להצליח בשליחותן כאותן שני שלוחים ששלח יהושע בן נון". המדרש ממשיך ומתאר באופן ציורי את הדמיון בין שליח ובין מלאך, כשהוא מספר על תשובתו של פינחס (שהיה אחד מהמרגלים) לרחב שרצתה להחביאו "אמר לה פינחס אני כהן והכוהנים נמשלו למלאכים... והמלאך רוצה נראה רוצה אינו נראה וכן הנביאים נמשלו למלאכים שכך הוא אומר במשה "וישלח מלאך ויוציאנו" (במדבר כ,ז)..."

אמנם, לא כל אחד נולד להיות כהן, ועדיין לא זכינו לחידוש הנבואה, אך ודאי שכל אדם יכול לזכות, על ידי עמל, למעלת תלמיד חכם. ולכן, כל אחד על פי כישוריו ותכונותיו המיוחדות יכול להתעלות למדרגת מלאך ה' - שליח העושה רצון שולחו. וראוי להזכיר כאן את דברי בעל שפת-אמת בפרשת שלח, המתייחס לעניין זה ואומר "כי כולנו שליחי מצווה שנתלחנו מה' יתברך בעולם הזה לקיים מצוותיו".

הרב ראם הכהן: Reem.hacoen@gmail.com

מאלסקה לחיספין

הרב ישראל הבר (61), נשוי למרים, אב לארבעה וסב לאחד. נולד בארה"ב מבלי שום קשר לחב"ד, כיהן כרב צבאי בחיל האוויר האמריקאי במסגרתו נשלח לאלסקה. משם התוודע לרבי והצטרף כשליח. כשעלה ארצה שירת בצה"ל. לשעבר מפקח משרד החינוך על יועצי בתי הספר בצפון. כיום משמש שליח חב"ד בחיספין (רמת הגולן) לשם הגיע עם ראשוני המתיישבים לפני כ- 25 שנה. קורות חייו ראו אור בספר "יהדות מעבר להרי הקרח".

הרב הבר, איך צעיר אמריקאי מגיע לאלסקה?

מול הישיבות שבהן למדתי, עמדו לשכות הגיוס האמריקאיות שהציגו פוסטרים פסטורליים על שירות צבאי מאתגר. בהסכמת אשתי התנדבתי, ולאחר תקופה קיבלתי טלפון מקצין ששמח לבשר לי כי נבחרתי להתייצב באלסקה כרב צבאי. באותו רגע חשבתי על תירוץ: באלסקה לבטח אין מקווה ואיך יהודי יכול להסתדר בלעדיו? בשיחת הטלפון הבאה לקצין הגיוס, הוא הבטיח שזו כלל לא בעיה - ומקווה יבנה באלסקה. מסתבר שבאותו ערב אחד הסנטורים הבטיח לדאוג לרב צבאי לקהילה, 'בכל מחיר'. מה שמצחיק זה שהאמריקאים כלל לא ידעו מה זה 'מקווה' כשהסכימו לעניין; חודשים לאחר מכן עוד שאלו אותי "מה קורה עם המיקסר?"

עוד טרם הצטרפתי הייתי באחד מבתי חב"ד, ולבקשת השליחים שם כתבתי לרבי על כוונותיי והזכרתי את עניין המקווה, בעיקר בשאלה מי יבנה אותו מעשית. לאחר הכתיבה, סיפרתי לשליחים על הבעיה ובמקרה הסתבר כי אחד מהם מוכשר לבניית מקוואות - ויעל המקום! הוא הסכים להגיע לאלסקה ולהתחיל בעבודה. אפשר להגיד שהרבי השיב באופן מיידי. בבניית המקווה ואישורו היה מעורב הפנטגון בעצמו, כשהרבי עקב אחר הדברים מרחוק.

בחצי השנה שגרנו שם והמקווה טרם הושלם, אשתי הייתה צריכה להגיע למקווה הקרוב ביותר, במרחק... 2500 ק"מ. לשם כך קיבלנו אישור מיוחד מהצבא האמריקאי - ואשתי עלתה על מדים מלאים למסוק צבאי בדרך אל המקווה שהיה במרחק 5 שעות טיסה.

עד לשלב זה, טרם נוצר קשר עם הרבי. מתי זה קרה?

הגענו אל הרבי בשנת תשלי"ה בשעה 11 בלילה. הייתי נורא לחוץ, ממש בפאניקה. אשתי הייתה הרבה יותר רגועה ממני. בכל הדקות הראשונות הרבי שוחח עם אשתי על עיסוקיה בתחום החינוך המיוחד - כשהוא מביט בעיניה ושואל אם היא זקוקה בעניין לעזרה אישית ואיך היא מסתדרת עם המגורים באלסקה, כל זאת מבלי שהזכרנו בכלל את הרקע שלה בחינוך מיוחד. לאחר מכן הוא פנה אליי ומבלי להביט בעיניי שאל מספר שאלות שתמציתן "האם ועד כמה אני דואג ליהודים באלסקה והסביבה", ואני זע באי נוחות בכסאי. לאחר מכן הביט בעיניי ושאל: "כעת, האם מעתה אתה מוכן לדאוג לכך?" כנראה שתשובתי הייתה כ"כ חיובית ומבטיחה עד שקפצתי מכסאי. הרבי חיך וכשהבטתי בפניו, היה זה כמו להביט בשמש מסנוורת באמצע ינואר קר. הוא הבטיח שבניי יהיו רבנים, כל זאת בשלב

בו נתקלנו בקשיים בענין. אחרי מפגש אישי שארך 27 דקות (הרבה מעבר למקובל) יצאתי שונה לגמרי ממה שנכנסתי.

מהי בשבילך 'שליחות'?

בחיים הפרטיים והמשפחתיים שלי, דמותו של הרבי במרכז. אני מרגיש שהוא מלווה אותי בכל משימה. אותה פגישה אישית שהייתה לנו הכניסה אותנו לעולם הישלוחים של הרבי - למשימות חיים של דאגה ליהודים. גם לאחר ארה"ב ואלסקה, כשהגענו כמשפחה ה- 36 לחיספין ופתחנו כאן את בית חב"ד - היו ששאלו "בשביל מה צריך בית חב"ד בחיספין?". התשובה היא דאגה לא רק לחיספין כי אם לישובים בסביבה: נוב, רמת מגשימים, אבני איתן ועוד. המשימות כאן רבות, אם זה 'לקראת שבת' ו'12 פסוקים' לילדי האיזור, ביקורי ישראלים ותיירים בבית חב"ד במסגרת טיולים בצפון, התוועדויות בתאריכי חב"ד וכד'. הבית אולי יחסית קטן ובהזדמנויות האלה הוא גדוש. מעבר לכך אני מבקר הרבה מאוד בבסיסי צה"ל שבסביבה, שם יש עבודה רבה.

אתה וכל ארבעת בניך שירתתם בצבא, לקחתם חלק מסוים במסגרות ציוניות-דתיות. איך זה מסתדר עם חב"ד, אין התנגשות?

לטעמי, לא! הרבי סלד מ'מיתגות' - מבחינתו אין יהודי כזה או אחר, אלא רק 'יהודי'. בצבא שירתתי בני"מ וכקב"ן. ככזה, נכחתי ברגעים שלפני קפיצת צנחה וראיתי חילונים גמורים מתפללים תפילת הדרך באדיקות שלא ראיתי אצל חסידים מלידה. חבל להיגרר אל קונפליקטים מיותרים, אל סטיגמות זולות - זה מיותר. כולנו יהודים המצפים לגאולה. האם אין זה מספיק לאחד בינינו?

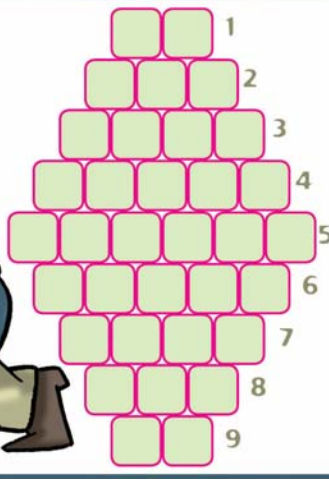
כשליח, מהן תחושותיך בעקבות הפיגוע הנורא בבית חב"ד שבהודו?

אני עצוב נורא ככל יהודי שכואב ובוכה על הטרagedיה. אינני שונה מאחרים, אולי למעט העובדה שיש בזה משום פגיעה היקרובה לבית, כשליח לשליחים. ימים אחדים טרם הפיגוע נערך המיפגש השנתי בו התכנסו 3700 שליחים מכל העולם, ומיד לאחריו חזינו לצערנו בפגיעה האיום הזה. אך אנחנו בשלנו; המשפחה הבטיחה להמשיך את בית חב"ד בהודו, ביתר שאת, בעזרת השם.

ומה הלאה, מהן תוכניותיך לשנים הקרובות?

שעד שיתפרסם הגליון הזה, כבר נשמע שהגיעה הגאולה!

jonatanu@gmail.com

להזמנת הספר ולפרטים: 050-9304245

"... הכר נא הכתונת בנך היא אדם-לא"י פתרו את הפירמידה עפ"י ההגדרות, כך שכל שלב תוסיפו/תפחיתו אות מהשלב שדקם לו. (לרוב ישנה סדר האותיות)

1. מילת הכללה (ל"ט/4) 2.
- תיגש, תעבור (ל"ח/11) 3.
- צועדת בנו (ל"ח/11) 4.
- אסורה טרפתוה (ל"ז/33) 5.
- הרי (ל"ז/13) 8.
- הללו (ל"ז/2) 9.
- עבורה (ל"ח/18)

הפרטים נתרמ"ם ע"י רנה מוסקוביץ

הזוכה לשבת תולדות: איור יהודה, אגעת שמואל

הרב יקותיאל רזון

גרעין מרכזי בריה קרית מלאכי
ניקוד: ישראל אליצור

מעשהיה

אחים קרובים יהודי

תורים יהודים מישאאל ומפל העולם. בעלי הבית, רבקי וגבי הולצברג, התגלו כמאירי פנים במיוחד, והתייחסו לכל אחד כאלו היה איזה אח או חבר קרוב שבא לבקור במיוחד בשבילם. רבקי הכינה חלות וסעודה לתפארת. גבי דבר על פרשת השבוע, ואחר כך בקש מפל אורח לספר על עצמו, ועל משהו חיובי (גבי קרה לזה "מצוה") שעשה או יעשה בקרוב.

שום דבר לא הסתדר באתו יום ששי. הייתי חולה ועיפה. זמן לא מועט שהיתי בעיר הענקית מומבי שבהודו, והגיע הזמן לחזור הביתה. התגעגעתי לארץ, למשפחה ולחברים. הוצאתי שוב את כרטיס הטיסה שלי מהארנקי, רק כדי לקרוא אותו שוב ולהתעצבן. זמן הטיסה עבר. ואני עדיין כאן. את הטיסה הפסדתי, ומה שגרוע מכך הוא שלא ידעתי כיצד אוכל לעלות על טיסה אחרת.

לאחר קונח האננס היה כבר מאוד מאחר, אבל אני כבר ממש לא רציתי לעזוב. היתה תקנסת אורחים כל כך חמה. הרגשתי ממש רצויה ובת משפחה. רבקי ישה אתנו, הבנות, וגלגלנו שיחה עד שבחצות צאנו חזרה למלון שלנו - לא לפני שרבקי יסחטה מאתנו הבטחה שנחזור לבקר.

תשאלו, מדוע? ישנו כרטיס פשוט וחשוב שנקרא "דרכוני". הדרכון הוא כרטיס המעבר מארץ לארץ וממדינה למדינה, ובלעדיו אי אפשר לזוז בחוץ לארץ. ואני - את הדרכון שלי אבדתי. אינני יודעת איך קרה הדבר. אולי הצגתי אותו לאיזה פקיד ושכחתי אותו על השלחן, אולי סתם נפל ואבד, ואולי נגנב. מי יודע? בכל אופן בלי דרכון לא יכלתי לטוס. ברגע שגיליתי את דבר האבדה רצתי מיד למשרד הממשלה ההודי. אך התברר שהם חונגים איזה חג לאחד מהאגילים שלהם... כל המשרדים היו סגורים. לא ידעתי מה לעשות. צעדתי ברחובות מותשת, חולה, מדוכאת ומתלבטת. מה אעשה כעת?

לא היה צורך להתאמץ כדי לקיים את ההבטחה. מעצמי חזרתי. בימים הבאים באתי כל יום, והבנתי לאט לאט את משמעות המשג 'בית פתוח'. רבקי עזרה לי מאוד לסדר לעצמי דרכון חדש, וקבלתי המון תמיכה נפשית מהאג הניקר הזה.

לפתע עלה בדעתי רעיון. בית חבידי! אינני יודעת מה פתאום עלה בדעתי הרעיון המוזר הזה. מה לי, חלונית תל-אביבית, ולבית הדתי הזה? דעתי שהשבת מתקרבת, ובנדי אי יחגגו שם שבת בצורה דתית בזאת משנה - אסור ואסור ואסור, אבל הגעגועים לאכל ביתי ולכמה מלים בעברית עשו את שלהם... בשש בערב הייתי שם, קצת חשדנית וקצת נבוכה מהרעיון של להיות אורחת בבית של מישו שאני בכלל לא מכירה.

זה היה בשבילי ממש מדהים כמה היה לי נעים וכיף בחברתם של אנשים כל כך שונים ממני, דתיים, חרדים, חסידים. דברנו על חיים, על יהדות, על מצוות - ופתאום זה לא נראה לי כל כך רחוק. הם לא אמרו מלה רעה על דרך החיים החלונית שלי. הם עזרו לי בלי שום חשבון, וזה היה מקרב לבבות, יותר מהרבה פגישות קרוב לבבות מתכננות...

***

בראש חדש פסולת תשס"ט נרצחו בני האג הולצברג בפגוע טרו. יהי זכרם ברוך.

(עי"י סיפורה של דבי אלדאר, שהופיע ב-ynet לאחר הפיגוע)

היתה ארוחה נפלאה. סביב השלחן ישבו אורחים רבים,

60 שנה לקרב הדמים של הפלוגה הדתית

האסון הנורא קרה בנר שני של חנוכה היתש"ט. **שמונים ושבעה** לוחמי הפלוגה הדתית של חטיבת אלכסנדרוני נהרגו בקרב בגדוד אחד. היה זה הקורבן השני בגודלו בלחימה אחת במהלך הארוך של מלחמת העצמאות. גדול ממנו היה רק האובדן האיום בקרב האחרון של כפר עציון ערב קום המדינה. ואולם הפלוגה הדתית נלחמה הפעם דווקא בשלב האחרון של המאבק המתמשך, בו הביסו חיילי צה"ל את צבאות ערב.

מה, אם-כן, גרם לתוצאה המזעזעת של פעולת הפלוגה הדתית!! כמו במקרים רבים עד עצם ימינו אלה, לא הלוחמים בחזית הם שכשלו, אדרבא, הם נלחמו כאריות עד הכדור האחרון. השונים היו המפקדים שמעליהם, שאמנם מתוך דביקות במטרה החליטו לשלוח אותם אלי קרב מבלי שהיו להם **מקורות מודיעיניים** ראויים על מה שקורה בשטח בזמן אמת. והרי העובדות לפניכם:

במלחמת העצמאות הוקמו מספר פלוגות דתיות. אחת מהן פעלה בגדוד 3 של חטיבת אלכסנדרוני. בחורף היתש"ט (1948/9) קיימה החטיבה מצור על "**כיס פאלוג'ה**" (אזור צומת פלוגת), בו הוסיפו המצרים להחזיק מעמד. בהמשך הוחלט לכבוש את היכיס, ובליל נר שני של חנוכה הוטל על החטיבה לכבוש את עיראק אל מנשיה (לימים קרית-גת). על-מנת למנוע מהמצרים להחיש תגבורת, נשלחה אחת היחידות לתפוש את "משלט הכביש", כדי להוות חסימה. ואולם היא נהדפה **ולא הצליחה** לנתק את הכפר. בכל זאת ניתנה הפקודה על כוח אחר, ובתוכו הפלוגה הדתית, להסתער ולכבוש את הכפר. המשימה אכן בוצעה כמעט במלואה ולא נותר אלא להשתלט על התל החולש על הסביבה.

ואולם אשר יגורו - בא. עם שחר פתחו המצרים מבחוח בהתקפת נגד, כשהם מחישים גם כוחות שריון ורגלים באין מפריע. בשעה 9:30 בבוקר ניתנה לכוחותינו הוראה לסגת, אך **פלוגת החוז הדתית**, שכבר עמדה להסתער על התל, מצאה את עצמה מוקפת מכל צד, מכותרת. ושוב, כבעבר, מצאו את עצמם מעטים מול רבים, אך הפעם נס לא קרה לנו. חיילי הפלוגה נלחמו בגבורה ובעוז, גם בקרבות פנים אל פנים, עד שאזלה התחמושת. החיילים המצרים, שהובסו כבר בגזרות רבות, מצאו שעת כושר וביקשו נקם. הם הרגו גם את הפצועים וכן וידאו הריגה, כדי לא להשאיר איש בחיים. את כל **גופות ה-פ"ז** הם הטמינו בקבר אחים ורק כשנה מאוחר יותר הוצאו החללים משם והובאו למנוחת עולמים בחלקה הצבאית שבחלת יצחק.

וכך מתאר אחד הניצולים המעטים מגיא ההריגה את תנאי הלחימה:

היה זה חורף סוער. הגשם ניתך עלינו שעות ארוכות ואנו התבוססנו בבץ ונרטבנו עד לשד עצמותינו. גם כשחזרנו לנוח ב'ביסיס', הגענו לאוהלים רעועים ודולפים. אך ממילא לא הייתה לנו מנוחה רבה, כי גם כשלא יצאנו לקרבות, יצאנו למארבים ושכבנו שעות ארוכות על הרפש הטחוב. הנשק התלכלך והיו בו תקלות רבות. בדרךנו למשימה האחרונה עצרנו בוואדי והדלקנו **נרות חנוכה...**

לזכר פיז הנופלים הוקמה בקרית-גת **אנדרטה** מרשימה, שעיצב האומן סול בסקין, אשר היה בעצמו ממפקדי אותו הגדוד. בבסיס האנדרטה רשומים כל שמות הנופלים ועליה מיתמרים שתי שלהבות מתכת, הזועקות לשמים. ושמה הן גם רומזות לשני נרות חנוכה, אותם הספיקו הלוחמים להדליק זמן קצר לפני שנשמותיהם עלו בסערה השמימה.

להפצה ולמודעות מסחריות:

גל אורן BSO

הבונים 11 רמת גן 52462,
טל' 03-6133555, פקס' 03-6133699,
dotan@go-bsd.co.il דוא"ל

"מכון צומת". הסתדרות הפועל המזרחי בא"י. יוצא לאור ע"י

"שבת בשבתו" באינטרנט: www.zomet.org.il או moreshet.co.il

למוני באנגלית בדוא"ל: לחץ על כפתור ההרשמה שנמצא באתר צומת ופעל לפי ההוראות.

עריכה: **מכון "צומת"** אלון שבות, גוש עציון 90433, טל' 02-9931442, פקס' 02-9931889

www.zomet.org.il zomet@netvision.net.il

הוצאת העלון נתמכת ע"י משרד החינוך והתרבות

מנהליה. כמה חבל שהרמוניה זו וגם מוסד מפואר זה לא המשיכו באותה דרך לאחר פטירתו של הרב יגל בכ"ו בכסלו תשס"ז. גם הוא חסר לנו, אבל גם המוסד שבנה.

גדעון, שיש לו 70 בנים (שופטים

חל), נותר בחנוכה עם 43 בנים (השאר יצאו ללמוד בישיבות), אך יש לו בבית רק 44 נרות. מה יעשה? האם ידליק הוא לבדו ובכל יום יוסיף וילך ("מהדרין מן המהדרין" בשיטת בית-יוסף), או שכל 44 הנפשות ידליקו כדן ה"מהדרין" בחנוכה - "נר לכל אחד ואחד"?

אילו היו דיני המהדרין והמהדרין מן המהדרין בחנוכה נובעים מדיני הידור מצוה הרגילים ("זה א-לי ואנווהו, התנאה לפניו במצוות), הרי שתמוה הוא שהמהדרין מכפילים בחנוכה פי 2 ואפילו פי 8 מבסיס המצוה, בעוד שהידור מצוה הוא רק בערך של שליש מהמצוה הבסיסית. אלא שתקנת נר חנוכה כך היתה, שניתן להסתפק במינימום של פרסומי ניסא, ואפשר לפרסם פירסום משופר. מהדרין מן המהדרין הוא הפרסום המעולה ביותר, ולכן נכונה היא הכרעתו של החיי-אדם (משנ"ב תרעא, ז), שלפיה עדיף שגדעון ידליק לבדו, ו-43 בניו יצאו עמו בהדלקתו.

האדמו"ר האחרון של חב"ד לא גרס את המונח "החופש הגדול", המסמל התנתקות ממחושכת ממסגרת חינוכית ומאווירה לימודית. משום כך עודד קיומם של מחנות קיץ, שהאחרון והגדול שבהם התקיים בקיץ תשס"ח במדרשת נע"ם - מחנה "אורו של משיח".

הרבי היה יורד עד לפרטי פרטים במחנות אלו. מאחד המחנות שלחו אליו את תפריט סעודת "מלווה מלכה", ושם הוזכרו ביצים מעוכות עם בצל. הרבי ענה בשתי מילים: "שאלה לרבי". התברר שאת הביצים מכינים לפני שבת, ואז כבר קולפים אותן, והרי "לא יאכל ביצה קלופה שעבר עליה הלילה, אפילו הם צרוות" (שו"ע הרב, הלי שמירת גוף ונפש).

ה'אליפים' - אחינו ובשרינו הם

הרב יהושע יגל הקים את מדרשת נע"ם בפרדס חנה. נולד בפולין, ובגיל 20 עלה ארצה כדי ללמוד בישיבת "מרכז הרב". מאוחר יותר לימד בישיבת "הישוב החדש" בתל-אביב, וגם למד בבית הספר הגבוה למשפט וכלכלה.

את מדרשת נע"ם הקים לאחר אישורו ועצתו של החזון-איש. אומרים שלאישור זה צורפו 3 תנאים: שהמוסד לא ייקרא "ישיבה"; שהוא (הרב יגל) לא יגדל זקן; ושלא יזרקו משם תלמידים. שלא כשיבת בני-עקיבא בכפר הרוא"ה אז, במדרשה למדו במשולב לימודי קודש ולימודי חול. בניגוד לחשש המקובל שתלמיד סוטה עלול לקלקל את כל סביבתו (כמו "תפוח רקוב"), ולכן יש "לזורקו", הרב יגל מרגע שקיבל על עצמו את האחריות לחינוכו של אותו תלמיד (אחרי בחינות כניסה קפדניות) נהיה אחראי לו בכל תנאי שהוא. הקשר נמשך גם לאחר סיום הלימודים - הרב יגל היה מגיע לחתונתו של כל בוגר. ואל יהי הדבר קל בעיניכם: כ-120 בוגרים בכל שנה (כפי שהיה במדרשיה בשנותיה האחרונות תחת ניהולו של הרב יגל) מניבים במוצע 120 תחנות בכל שנה!

קוראינו זוכרים בוודאי משבוע שעבר כיצד לחם הרב נריה נגד ההתעללות ב"חמשושים". הרב יגל לא התנגד לתופעה (כמובן, עם סייגים מסוימים): הדבר מביא לידי "גאוות יחידה", אמר. באחד ממעשי הקונדס נפצע אחד התלמידים בידו, וחשש להיפגש עם הרב יגל שמא "יחטוף ממנו". אבל הרב יגל הראה לו שריטה קטנה בידו שלו ואמר: "כשהייתי בעיירה בפולין שיחקתי בחומר נפץ שהתפוצץ והשאיר לי את הסימן הזה. מאז בכל פעם שאני רוצה לעשות משהו שאני לא בטוח שהוא חכם, אני מסתכל על הסימן הזה ביד, וחושב!"

היוזמה להקמת המדרשיה יצאה מתנועת "נוער מזרחי" (נע"ם) של "המזרחי" (לא להתבלבל עם "בני עקיבא" של "הפועל המזרחי"), שהוקמה על ידי ישראל סדן. הוא ניהל אדמיניסטרטיבית את המדרשיה, במשולב עם ניהולו הרוחני של הרב יגל. ושוב דבר שייחד את המדרשיה: הרמוניה מליאה בין שני

רפואה והלכה

נכתב ונערך ע"י חכמי "ונו" רח' עזריאל פו, גבעת שאול, ירושלים • טל': 07-800-1-11-11

כיצד עונים את המעיקות?

"ותאמר אל יעקב הבה לי בנים...ויחר אף יעקב ברחל..." (בראשית ל, א) ובמדרש: "אמר לו הקב"ה: כך עונים את המעיקות!:" [ב"ר, ע"א] לפנינו ביקורת על הדרך שבה התייחס יעקב לזעקתה של רחל. יעקב, לכאורה, השיב עניינית לדרישתה האולטימטיבית של אשתו: לא אני הוא היכול להושיעך, רק האלוקים ואם כן מדוע רואה המדרש לבקר (ועוד מפי הגמרה) את דברי יעקב?

יש לקרב את המסרים של רבותינו לבינתנו, במושגים מעולמנו שלנו. רחל לא העלתה בדעתה, שיעקב מומחה לפתרון בעיות פוריות. בדביה היא זעקה את כאבה, ואת הצורך בתמיכה הנפשית המלאה מאישה. את הרגישות, את הביחוד, את ההבנה האמיתית לחסר הגדול. הקב"ה

נוזף ביעקב, שבתשובתו הראה שיתכן ואינו מבין מה רוצה ממנו רחל. יעקב נדרש להיות איתה במצוקתה, להרגיש - ואולי אפילו לבכות איתה - אב לא בכי של יאוש וקינה, חלילה, אלא של תמיכה ועידוד. זוגות רבים בזמננו, נקלעים להליך של "טיפול פוריות", שאורכו והרגע של סופו הטוב אינו ידוע. החשוב מכל, בראש ובראשונה, להגיע לתמיכה ורגישות גבוהה במערכת הזוגית, מתוך מודעות הדדית לקושי ולחסר; להבנה שבכך של האישה או הבעל איננו ביטוי של חולשה באמונה חלילה, אלא התפרצות של סערת רגשות מוצדקת ואף בריאה. אחד הדברים המאוד מרכזיים בעבודת המכון, הוא להשתדל בע"ה לשמור על רגשות לכל מקרה ולכל זוג באשר הוא, ולהמשיך איתם את הקשר עד השמחה הגדולה שתביא בע"ה מהרה! **כתב: הרב יוסף איתן.**

בחסות קופ"ח מאוחדת

בין קודש לחול

הרב עמיחי גורדין
ר"מ בישיבת 'הר עציון'

'אין אפטרופוס לעריות', ולכן כשהשלוחים אינם בתפקיד הם צריכים להיזהר ולהישמר מאוד מאוד."

***

כלל חשוב הוריש לנו הרבי מלובביץ' זצ"ל. היכולת שלנו לשמור על העקרונות והערכים שלנו גבוהה מאוד כאשר אנו חדורים בתחושת שליחות. כשאנו שליחים, אנו הרבה פחות פגיעים מפני קלקולים.

***

תנועת חב"ד שלחה את שלוהיה לרחבי העולם, כדי להפיץ את היהדות בארבע רוחות השמים. ביעד חשוב זה שאותו חרטה חב"ד על דגלה היא זכתה להצלחה מרשימה. לפי האמרה המפורסמת 'בכל מקום בעולם תמצא שני דברים - קוקה קולה וחב"ד'.

לציבור הדתי לאומי ישנן מטרות נוספות חשובות גם כן. אחת מהמטרות הללו, אולי אף המרכזית שבהן, היא קידוש החול. לחיות חיי חול מתוך קדושה. לעבוד כמהנדס במפעל ולשמור על ערכי התורה. להיות רואה חשבון וללכת בדרך ה'. להיות עורך דין ולהתנהג בהגינות ובישור. להיות רופא ולהתנהג במסירות, באדיבות, ובמקצועיות.

משימה זו של קידוש החול הינה קשה מאוד. חיי החול נוטים להשכיח מאיתנו את הקודש. קשה להשקיע שעות רבות בעסקי חולין ובצד זה לא לשכוח את תורת ה'. אלא שכאן בדיוק יכולה לעזור לנו עצתו של הרבי זצ"ל. עלינו לחיות מתוך תודעת שליחות, שליחות של קידוש החול.

התנהגות ישרה במקום העבודה זוהי שליחות. נחמדות כלפי שומר בכניסה זוהי שליחות, חסד כלפי חבר במצוקה זוהי שליחות, תפילת מנחה באמצע העבודה זוהי שליחות. לימוד קבוע אחרי העבודה זוהי שליחות. זמן איכות עם המשפחה בצל השגרה השוחקת זוהי שליחות, אנו שלוחי קידוש החול!

לתגובות, הערות והארות: benkodesh@gmail.com

תעודת הביטוח של הרבי

מוקדש לעילוי נשמתם של שלוחי זידן ושלוחי זרחמנא רבי גבריאל ורבקה הלוצברג הי"ד הוריו של מוישי הילד המתוק, יבל"א שהפיצו אור וטוב בממלכת הודו הרחוקה ומשום כך נטבחו על ידי שליחי הרוע והאפילה

***

"ריבנו של עולם הודע שיש לך אהבים בעולמך"

מתוך דיני הכשרת בשר: כדי להוציא את הדם מהבשר יש למלוח את החתיכה. התירו חכמינו למלוח כמה חתיכות, אחת על גבי השניה.

ומדוע לא חששו חכמים שהדם היוצא מהחתיכה העליונה ייכנס לחתיכה התחתונה? - משום שגם החתיכה התחתונה טרודה כעת להוציא דם, וכלל נקוט בידינו - "אידי דטרידי לפלוט לא בלעי" (=חתיכה הטרודה להוציא את הדם שלה אינה פנויה לבלוע דם זר). (וי"ד ע"א)

***

"הקפידו שישנו בשני מבנים שונים", ציווה הרבי מלובביץ' זצ"ל, "השליחות הבנות בדירה אחת, והשליחים הגנים בדירה אחרת. שלא יהיו ביחד". "מדוע?", נשאל הרבי מלובביץ', "מדוע הרב אינו סומך על השלוחים? אלו אותם שלוחים שמסתובבים ומפיצים יהדות במקומות מפורקים שבהם ישנן נשים רבות בלבש לא צנוע. אם הוא סומך עליהם שלא יכשלו באותם מקומות בעייתיים, מדוע אינו סומך עליהם במציאות הרבה יותר קלה?"

תשובתו של הרבי הייתה פשוטה ומעניינת. "כלל נקוט בידינו - 'אידי דטרידי לפלוט לא בלעי'. כשהבחורים מוציאים מעצמם אין חשש שהם יבלעו מבחוץ. כשהבחורים עסוקים בשליחותם אינני חושש שהם יכשלו. כשהם עסוקים בלהפיץ אור ויהדות אינני חושש שייכנס לתוכם היצר ההוא".

"אתם יודעים מתי אינני סומך עליהם?" ענה הרבי זצ"ל, "כשהם אינם עסוקים בהוצאת טוב מעצמם. כשהם אינם טרודים בהפצת הטוב אז יש מקום ליצר להיכנס. כשהם אינם מפיצים אור, החושך עלול להיכנס ולקלקל.

ר' שלמה שוק
ר"מ ישיבת "שיח" ומקד"צ מוקד"ם

אך מי שתופס כך את חב"ד העמוקה מיני ים, כנראה שכך הוא גם תופס מבחוץ תופעות נוספות בעולם, שהיה ראוי שניתן עליהם יותר חכמה יותר בינה ויותר זעת. התרשמותנו רק **מהציפוי**, גוזלת מאיתנו את האפשרות **לצפות** באמת לישועה. ההתעוררות והשליחות החב"דית סביב עניני הגאולה איננה מסתיימת בכוסית וודקה ובגרטל. לרוחב ולעומק של תורת חב"ד אין התחלה ואין סוף. כמו הרישות האדיר של שליחי חב"ד בכל העולם, כך הרישות האדיר של חכמת חב"ד בכל העולמות. לא כולנו צריכים לצפות לישועה דרך החכמה החב"דית אך יהיה זה טעות להתייחס לחב"ד רק כאל תנועה נחמדה שמדליקה חנוכיות גדולות. עלינו להתבונן ולזהות בכל חנוכייה גדולה את פך השמן הקטן שבפנים.

ר' זאב וילנקר אמר פעם לאחיו ר' משה: "אתה נוהג לומר לי תורות של האדמו"ר הזקן, ספר לי גם קצת מופתים שראית אצלו". השיב לו ר' משה: "אני נותן לך את **לשד השמן**, ואתה תובע ממני **ציפורני הרגליים**..."

סדנא להתבוננות בכוחות הנפש כגילויי יצירה:
Shok9@walla.co.il

חוט של חסידות

ציפוי שמקלקל את הציפייה

לאחרונה נתבקשתי ע"י אחד מאנשי החינוך שאשטח בפניו בכתב (עבור הנהלת המוסד) הצעה לסדרת סדנאות העוסקות בקשר שבין העשרת כוחות הנפש ויצירה. בין יתר הדברים שכתבתי הופיע המשפט: "מערך הנפש על פי הסדר וההתבוננות החב"דית..." כאשר הגיע המכתב לידידי המליץ בפני שלא אזכיר במכלול כתיבתי שום הקשר חב"ד, כדי שלא לפגוע בסיכויי לעבור בשלום את העיניים הברחנות של המוסד הגבוה להשכלה תורנית...

כאשר עוברים עלי מצבים שכאלו אני חוזר ומהרהר ביני ובין עצמי על אותה שאלה שנישאל אי שם למעלה: "ציפית לישועה"? תמיד נראה שבעולמנו הצר עם כל כך הרבה צרות שאלה זו לא תצליח להפתיענו. מצד שני, כדי שנכין את עצמנו נכון לעולם שכולו טוב ונעמוד מקרוב על עומק השאלה, חשבתי לעצמי שיש ציפייה ויש ציפייה. יש **ציפייה** אמיתית עמוקה וכנה לישועה, אך יש גם **ציפוי** חיצוני לישועה, ציפייה מוחצנת שאיננה מחלחלת לתשיות העמוקות בנפש.

מי שתופס **בחב"ד** רק את הציפוי החיצוני, אכן יגלה בה תופעות שהיה ראוי שלא יבואו לעולם.

הלכה ממקורה

מן המקורות עד להלכה למעשה

הרב יוסף צבי רימון
רבה של אלון שבות דרום ור"מ ישיבת הר עציון

שו"ת שבט-הלוי - הובאו דבריו במצוות נר איש וביתו, בירורי הלכה סימן ט).

ג. במציאות שלנו, גם כשמדליק בגובה של עשרים אמה, מכל מקום בתוך הבית נמצאת החנוכייה בגובה כשר (יחסית לרצפת הבית), ואם כן, בכל מקרה יש פרסומי ניסא לבני ביתו! לפי זה, בכל מקרה יוצא ידי חובה. ואף אם נאמר, שמעל גובה עשרים אמה אין פרסומי ניסא המספיק בכדי לברך על הנרות, מכל מקום בודאי שיש לפחות היכר מסוים לבני רשות הרבים (וכ"כ הפמ"ג). ובפרט לפי מה שמסתבר שכיום יש פרסומי ניסא רב בכך.

לכן, בהדלקה בחלון מרוויחים גם פרסומי ניסא לבני ביתו וגם פרסומי ניסא לבני רשות הרבים. ובייחוד שעיקר המצוה היא פרסומי ניסא וכדלעיל (מעין זה בדברי שבט הלוי, שם). לכן, **גם בקומות הגבוהות, אם העוברים ושבים או הגרים בבניינים ממוול יכולים להבחין בנרות שבחלון - נראה שעדיף להדליק בחלון.**

בחנוכה אנחנו מדליקים בבית, אך פונים לרשות הרבים. חנוכה הוא מצד אחד חג של כינוס וחיוק האור המשפחתי הפנימי (עיקר ההדלקה בבית, ולא בבית הכנסת), אך מצד שני - יש בו פנייה של הבית כולו לרשות הרבים. מנסים אנו להפיץ אור של תורה וחסד כלפי חוץ, כלפי רשות הרבים. ככל שהבית יציב יותר, שמח יותר וחזק יותר, כך השפעת האור הטוב על בני רשות הרבים, תלך ותגדל. בעייה נוסף אור תורה, נוסף אור חסד, נוסף אור אהבה וראייה טובה, והקבי"ה יראה לנו בחזרה אור נעים ואוהב.

1000 מי יודע? ארגון תעסוקטיף, בראשותו של הרב רימון, הכניס בימים אלו ב"ה את האדם ה-1000 - מגוש קטיף, בחזרה למעגל העבודה. לצערנו, יש עוד 600 חסרי עבודה. הייה שותף לחזרתם לעבודה. חתום על הוראות קבע או תרומה אחרת לתעסוקטיף.
פרטים: 07-22-127-125 www.jobkatif.org.il

נרות חנוכה במגדלי עזריאלי

כפי שראינו בשבוע שעבר, אדם שגר בבית פרטי - ידליק בפתח החצר. מאידך, אדם שגר בבית משותף, ידליק בפתח החלון אם יש שם פרסומי ניסא רב יותר מאשר פתח הדלת הפונה לחדר המדרגות.

בבתים רבים, ישנה לכאורה בעיה להדליק בחלון, מכיוון שגובהו למעלה מעשרים אמה מעל מפלס הרחוב, והעין אינה שולטת בגובה זה. וכן נפסק בשו"ע (תרע"א, ו). (עשרים אמה = 9.60 מטר לשיטת הגר"ח נאה).

לכן כתב בשער הציון (תרע"א ס"ק מב), שכאשר החלון הוא מעל עשרים אמה, עדיף להדליק בפתח הדלת בביתו מאשר בחלון.

אולם, למעשה נראה שאם בחלון הבית יש פרסומי ניסא יש להעדיף להדליק בו. וזאת, מכמה סיבות:

א. לדעת רבינו יואל (עין בראבי"ה תתמג, ובטור תרע"א חנוכייה למעלה מעשרים אמה פסולה רק כשמונחת באוויר על ידי מקל וכד', אך כשנמצאת בתוך בניין, אנשים רגילים להביט לגובה זה בגלל קירות הבניין. כמו שמצאנו בסוכה (ב, ב) שאם הדפנות מגיעות לסכך כשרה למרות שגובהה (אמנם הלכה פסולה מטעם אחר).

הטור עצמו חולק על רבינו יואל, וסבור שגם הדלקה בבניין פסולה למעלה מעשרים אמה (ובסוכה מועיל כי על ידי הדפנות ניתן להבחין בכך שיש גג).

להלכה פסק המשנה-ברורה (שם, כח; ובשעה"צ, לג) דלא כרבינו יואל, אך מ"מ ניתן לצרפו לספק. ובפרט, שכיום רגילים לבנות לגובה, ומסתבר שגם ההבחנה של האנשים השתנתה והם מסתכלים גבוה יותר מאשר פעם.

ב. המציאות שלנו שונה מן המציאות בזמן חז"ל גם מסיבה נוספת. כיום, לא רק המדליק נמצא ב'גובה', אלא גם רבים מבני רשות הרבים, דהיינו השכנים ממול, נמצאים באותו גובה (וכן כתב בעל

מפסקי הראש"ל הרב מרדכי אליהו שליט"א

רשם: הרב שמואל זעפרני

הליכות עולם

חנוכה מחוץ לבית

א. מי שעתיד להיעדר מביתו בלילה - טוב שאשתו תדליק עבורו בברכה.

ב. אם אין מי שידליק עבורו בביתו - כשרואה נרות חנוכה דולקים, יברך בלילה הראשון שתי ברכות (שעשה נסים ושהחיינו), ובשאר הלילות ברכה אחת (שעשה נסים) בלבד. ודווקא אם ראה אותם דולקים זמן של חצי שעה מהשקיעה או מצאת הכוכבים. אולם לאחר זמן זה, או שאינו יודע מתי הדליקו - יברך בלא שם ומלכות.

ג. להלכה, המדובר הוא דווקא על נרות שהדליקו בבית, ולא כשרואה את הנרות שהודלקו בבית-כנסת.

ד. האם יכול לברך ברכות אלו גם מי שאשתו מדליקה עליו בביתו? לפי הרמ"א, יכול לכוון לפני זמן ההדלקה שאינו יוצא ידי חובתו בהדלקה של אשתו, ואז יוכל לברך בראיה, אבל במשנה-ברורה (תרע"ה) פקפק בזה.

ה. מי שאשתו הדליקה עליו בלילה הראשון, בלילה השני כשיבוא לביתו - יש אומרים שיכול לברך שהחיינו מכיון שלא בירך בפועל; וי"א מכיון שאשתו הדליקה עליו, הוי כאילו בירך שהחיינו. כיון שזוהו ספק ברכות - לא יברך. אולם טוב שלאחר שיברך את שתי הברכות ביום השני - להדליק ושעשה נסים - ידליק נר אחד, ואז יברך שהחיינו בלי שם ומלכות, אלא רק יהרהר שם ומלכות.

הרב ישראל חזן
ראש מכון 'צומת'

גם בתחלופת האתגרים. היא ממשיכה לבקש את אחינו כל בית ישראל באשר הם רועים שם, בעיקר את אלו הנתונים בצרה ובשביה, באזיקי הגוף והנשמה.

מעניין וראוי להתבוננות מעמיקה ומאלפת: בין כל הזרמים החסידיים והיתרותי' אימצה חב"ד דוקא את הפן ההגותי, הפילוסופי, את המדרגות העליונות, השכליות, בהשתלשלות האדם והעולם: 'חכמה בינה ודעת' (ר"ת חב"ד). סיסמתה היא 'להשליט את המח על הלב' (עפ"י תניא פי"ב), שלא כחצרות חסידיות אחרות שכיוונו קשתם ותורתם אל הנפש, אל הלב, אל ההווי ואל הדיבור החבדי. והנה **מהפך, רבותי!** המוח החבידי 'משתלט' ומרכז את מירב מאמציו ואת כח הבקעתו דוקא בשדה הלב, הנשמה, הניצוץ היהודי, החיבור החבדי, כוסית הליחיים ויעגפילטע פיש'. חלומם הראשון, כמאמר החב"ד, הוא קודם כל לאגלם אלומות בתוך השדה, במירבץ החיים, ורק אח"כ לחלום על השמים - על השמש, הירח והכוכבים...

לחיים! לגאולה השלימה!

חלומם מתגשם, וכולנו קדים ומשתחווים אלולומם: בתי חב"ד הפזורים בכל קצווי עולם - ממומבאי ועד זימבבואה - הפכו, ביחד עם קוקה-קולה ובאותה תפוצה, להיות שקתות הרה"ה לכל נפש יהודי צמאה, במודע או שלא במודע. בקורס להכנת שלוחי חב"ד, לאחר סידרת 'מסירות נפש', מקנים אמצעים מיוחדים לגלות את הניצוץ היהודי באמצעות חיישני ריח מפותחים, מאור עיניים ו"איתדבק רוחא ברוחא" (=דבקת נשמה בנשמה. זוהר בראשית כב,א). תכונות אלו מונחלות לצאצאי השלוחים, הביולוגיים והרוחניים, כתכונות מולדות-תורשתיות. **לחיים!**

תא בעיירה הפנימי המזין את כל המפעל הזורם הזה מכיל שבעה 'צילינדרים', הלא המה שבעת אדמו"רי שושלת חב"ד, עליהם נקרא בהפטרות שבת הבאה: "**מנורת זהב כולה... ושבעה נרותיה עליה**" (זכריה ד,ב). דומה כי מנוע בעירה זה כבר פועל מאליה, ללא נהג וללא משלח; מכח מדת ההשתלשלות וההאצלה שלמעלה מן הטבע...

נרשה לעצמנו, בעקבות '**חג הגאולה**' החב"די י"ט כסלו שנחוג השבע (מאז תקני"ט), להציע במרומי לשלוחי דרבנן ושולחי דידן נחבדים אלו שלב נוסף להשלמת הגאולה: לא רק להוציא את הגלות מן היהודים, אלא **להוציא את היהודים מן הגלות**, ולהולכים קוממיות לארצנו, וד"ל.

ונסיים בקידה ('משתחווים אלולמת"י') מאותה הפטרה: 'מי אתה החר הגדול לפני זרובבל למישור... **תשואות חן-חן לה'** (שם ד,ז).

(נכתב במצוי"ש וישלח)

נקודת מבט

הללויה חב"ד

"הלא אחיך רועים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני... וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה. וימצאו איש והנה תועה בשדה... ויאמר **את אחי אנכי מבקש**" (לז,יג-טז)

הבו גודל

שאלה: מי נושא בעולם היהודי את דגל השליחות? (כיוסף בפסוק המצוטט): **שאלה נוספת:** מי מוזמן לכל הצעת שליחות ומשיב מיד: '**הנני!**' (כיוסף בפסוק המצוטט): **ועוד שאלה:** מי מוכן להישלח ללא ניד עפעץ 'מעמק חברון' - מאיזור 'מגורי אביו' המוכר והמוגן - אל 'שכם' המזומנת לפורענות (כיוסף בפסוק המצוטט וראו ברשי"י שם): **ושאלה אחרונה הקשה מכולן:** מי מוכן לקחת סיכונים קשים - נחשים ועקרבים והתנכלויות פנימיות וחיצוניות - רק כדי לדרוש "את שלום אחיו"? ולשם כך לתעות בשדה מנוכר ולהכריז באו"י כל עובר אורח: "**את אחי אנכי מבקש** הגידה לי איפה הם רועים" (כיוסף בפסוק המצוטט):

רמז: התשובה גלומה בכותרת המאמר!

כך מצאנו בליקוטי שיחות חב"ד (כרך לה עמ' 169. מעובד):

הסכמתו של יוסף לפגוש את אחיו, בשליחות אביו, היא הסתכנות של ממש. האם יש חיוב למסור את הנפש בציווי אבא? היש היתר לכך? ועוד: יעקב ביקש 'לך ראה... והשיבני דברי'. והלא אם ייהרג או יושלך לבור איך ישיבנו? ההסבר טמון בדברי הכסף-משנה על הרמב"ם (יסוה"ת ה"ד, בהלכות יעבר ואל יהרג: "ואם הוא אדם גדול וחסיד, ירא שמים, ורואה שהדור פרוץ בכך, רשאי לקדש את השם ולמסור עצמו אפילו על מצוה קלה". מכאן החלטתו של יוסף למסור את נפשו במצוות האב... לימים כך נהגו 'מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו שמסרו נפשם על טהרת המקדש ונגד המתיוונים. לפיכך זכו לשמר לדורות את פך השמן בהרתו, טבע בחותם הכהן הגדול.

גוף ונשמה

לכבוד לידתי בתל אביב, בימי מלחמ"ע השנייה, פרסם אבי-מורי ז"ל חוברת צנועה בשם 'בעל התניא', בהוצאת ארגון בני-עקיבא(י), שהוקדשה 'לבני בכורי ישראל' ומאז ינקתי זיקה למשנת חב"ד. מטרת החוברת - להנחיל לנוער הארצישראלי את תורת חב"ד ולחברו לתנועה מפוארת זו. מאז הלכו לעולמם שני אדמו"רי חב"ד (המהרי"צ 'הסכים' לחוברת זו!), עברנו שואה ומלחמת עולם, 'מסך בדולי' והתמללות רבתי בגולה, בארץ ישראל קמה מדינה יהודית ובעקבותיה מלחמות רבות. לא חסרים לנו, כאן ובתפוצות, קשיים חברתיים, כלכליים ותרבותיים, ותנועת השליחות החב"דית על משמרתה עומדת

1550	ש"ח	999	סט תחומין (28 כרכים)
1910	ש"ח	1099	סט תחומין+תקליטור
360	ש"ח	180	תקליטור תחומין
320	ש"ח	290	2 תקליטורים
489	ש"ח	99	מנורה לשבת צור-לי

מבצע דמי חנוכה

www.zomet.org.il 02-993-2111